

धिप्रलं मरिचं शुण्ठी श्येनविषाय चित्तकः । गृह
धूमोत्तररथौ लवणञ्च विषाणकम् । शान्तौ वश्ये
लिखेद्भूर्जे स्तम्भेन द्वीपिचर्मणि । खरचर्मणि विद्देभे
उच्चाटे ध्वजवासासि । नरास्थनि लिखेद्यन्त्रं मारण
मन्त्रविचमः । ये त्वाधाराः स्मृता यन्त्रतरङ्गे तेऽपि
सम्प्रताः” ।

धारय त्रि० धारि-ण । धारके “धारयेः कुसुमोक्षीणाम्” भट्टिः ।
धारयित् त्रि० धारि-तृच् । धारणकर्त्तरि “त्वं हि धार-
यिता श्री ४ ! कुक्ष्यां कुक्षुत्तम !” भा० उ० २४७ ।
स्त्रियां ङीप् । सा च २ प्रथिव्यां स्त्री शब्दरत्ना० ।

धारयिष्णु त्रि० धृ-णिच् वेदे नि० इष्णुच् । धारणशीले
“दृषदः धारयिष्णवः” सि० कौ० लोकेऽपि क्वचित् इष्णुच् ।
“शास्त्रं प्रज्ञा धृतिर्दाढ्यं प्रागल्भ्यं धारयिष्णुता ।
उत्साहो वाग्मिता दाढ्यं मापत्क्षेशवहिष्णुता ।
प्रभावः शुचिता मैत्री त्यागः सत्यं कृतज्ञता । दया शीलं
दमश्चेति गुणाः सम्प्रतिहेतवः” काम० ।

धारयु त्रि० धारवभिषवमिच्छति क्यच् वेदे० नि० ग दीर्घः “क्य-
च्छन्दसि” पा० उ० । अभिषवणकामे “त्वं सोमासि धार-
युर्मन्द्रः” ऋ० ६।६७।१ “धारयुरभिषवणकामः” भा०
धारयुर्धारावान् सत्वधीयोयुरिति भाष्ये पञ्चान्तरे व्या-
ख्यानात् २ धारावति च ।

धारवाक त्रि० धार्यते धारि-कर्मणि अच् धारो धार्यो
वाकः स्तोत्रं येन । स्तोत्रधारके ऋत्विगादौ “धारवाके-
ष्वृजुभाय” ऋ० ५।४४।२ ।

धारा स्त्री धार्यन्ते अन्वा अत्र अनया वा धारि-अच् ।
अन्वानां गतिभेदे अमरः । अश्वशब्दे दृशप्रसू अन्वत् च
“अन्वानान्तु गतिधारा विभिन्ना सा च प्रञ्चधा । आस्त्र-
न्दिंतं धौरितकं रेचितं बलंगितं सुतम् । धौरितं
बलंगितं धारासुतमुज्जितं क्रमात् । उचारितं चेति
पञ्च शिञ्जयेत् तरंगं गतीः । उत्तेरितोऽतिवेगान्धो न
ऋथोति न पश्यति । धौरितं गतिमात्रे बहुयोजितं
बलंगितं पुरः । अन्वकायसमुक्तासात् कुञ्चितास्यं
नतत्विकम् । उत्तेजितं मध्यवेगं योजनं स्रथबलंगया ।
पूर्वापरोद्धमनतः क्रमादुत्तारणं सुतम्” अश्वशास्त्रे
तु संज्ञान्तरेणोक्ताः । गतिः पुला अतुक्का च तद्वन्मध्य
जवा परा । पूर्ववेगा तथा चान्या पञ्च धारा प्रकी-
र्त्तिताः । एकैका त्रिविधा धारा ह्यवशिष्टाविधौ भता ।
सुखी मध्या तथा दीर्घा ज्ञात्वाता योजयेत् क्रमादिति”

“धाराः प्रसाधयित्तमव्यतिकीर्णरूपाः” भाचः । शैत्या-
ग्रिमस्कन्धे ४ अविच्छिन्नसन्तत्या इव इव्यस्य प्रपते ५ खडु-
गादेर्निशितसुखे इपाषाणभेदे ७ ऋषे च पु० मेदि० ।
दयशसि ६ अतिदृष्टौ १० समूहे च शब्दरत्ना० ११ प्रशान्ते
१२ उत्कर्षे १३ रथक्रमे स्त्री हेम० । १४ दाक्षिणात्यपुरभेदे
स्त्री “विन्ना उत त्वया वयं धारा उदन्त्या इव” ऋ० २।७।३ ।
“दृतस्य धारा उपयन्ति विष्णुतः” ऋ० १।२५।४ ।
“धारं शितां रामपरश्वधस्य” रघुः । “भ्रुवं स नीलो-
त्पलपलधारया शमीलतां क्षेत्तुमृषिव्यवस्थित” अजु० ।
“धारा जवेन पतिता जलदोदरेभ्यः” ऋक्० । “द्वौ
हन्यमानौ नाराचैर्धाराभिरिव पर्वतौ” रामा० ६।१६७० ।
“अथ माहेश्वरीं धारां समावाद्य धराधिपः” भा० व०
८५७० । “वसोः पवित्तससि शतधारसु” यजु० १।२
धाराधरशब्दे दृश्यम् । १५ जनप्रवादे १६ वार्त्ति निरु०
दृषा० आद्युदात्तात् १७ वरुषे पु० धारयुः ।

धाराकदम्ब पु० धाराकालोपलक्षितः कदम्बः । प्राष्टकात्वे
पुष्पवति कदम्बभेदे हेमच० ।

धारगह न० जलधारायुक्तं गृहम् । (फोधारा) जल-
स्त्रावयन्त्युक्ते गृहे “धारागृहेष्वतपस्वृज्जिनतः”
रघुः । “धारागृहे मगलितोदकदुर्दिनाभे हान्तः श्रयीत
सजिह्वानिलश्रीतङ्गुचौ” सुश्रुतः ।

धारगङ्गु पु० धाराया अङ्गु इव । १ श्रीकरे २ करकास्थौ
वनोपले श्नाशोरे च मेदि० । [हेमच०]

धाराङ्ग पु० धारा अङ्गमिवास्त्व । १ खड्गे २ तीर्थभेदे च
धाराट्ट पु० स्त्री धारायै अट्टति धारया वा अट्टति अट्ट-अच् ।
१ आतकखगे २ अश्वे च स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । ३ मेघे
पु० च शब्दरत्ना० ।

धाराधर पु० धारां धरति धृ-अच् । १ मेघे २ खड्गे च
मेदि० । “धाराधर ! धरा वारिधारया परिपूर्यते ।
खगचङ्गु पुटद्रोणीपूरणे तव कः अमः” चातकाण्डकम् ।
“प्रत्यगृह्णात् प्रहृष्टात्मा धाराधरमिवात्तलः” भा० वि०
६५७० [कमलान्धव्यवर्धनं सुखानि” मेघ० ।

धारापात पु० इत० जलधारायाः पतने । “धारापातैस्त्रिभिव
धारापूप न० धाराख्यम् अपूपम् । अपूपभेदे “दृतमिन्वा
कानिक्या या दुग्धेनालोडिता तु सा । धाराख्यापूपकं
शाब्दे पक्वं खड्गेन योजयेत् । धारापूपं सुमधुरं
दृष्यं पित्तहरं परम् । सुस्निग्धं रोचनं हृद्यमत्यर्थं
वातनाशनम्” भावप्र० ।